



Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 10. marts 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 160 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigil Andersen (SF).

1. april 2009

J.nr. 2009-0004126

Spørgsmål nr. 160:

”Anser ministeren det for rimeligt, at en syg person, der lider af social angst, psykiske sammenbrud med depressive træk og samtidig er yderst sårbar og reagerer voldsomt mod ydre pres og stress, er blevet arbejdsprøvet 7 gange i løbet af 6 år i form af revalidering, arbejdsprøvning, jobtræning og praktik, uden at vedkommendes arbejdsevne er blevet afklaret – og hvad begrundes ministeren sin vurdering med?”

Endeligt svar:

Spørgsmålet synes stillet på baggrund af en konkret sag, som jeg ikke kan kommentere.

Der har været tale om et meget langvarigt forløb, og jeg går derfor ud fra, at personen modtager kontanthjælp, idet sygedagpenge som udgangspunkt er en korttidsydelse, der ophører, når der er udbetalt sygedagpenge i 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Der er dog mulighed for at modtage sygedagpenge i en længere periode, når:

- 1) Det er overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes revalidering.
- 2) Det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne.
- 3) Den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og pgl. skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 2 x 52 uger.
- 4) Den sygemeldte har en livstruende sygdom.
- 5) Der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring og
- 6) Der er påbegyndt en sag om førtidspension.

Der kan efter min vurdering være flere gode grunde til, at arbejdsevnen ikke er blevet endelig afklaret, selv om personen har været arbejdsprøvet flere gange i de forløbne år. Der kan fx være tale om, at tilstanden ikke vurderes at være stationær, men svingende mellem perioder med sygemeldinger og med perioder med raskmeldinger. Er der tale om en ung person med de nævnte lidelser, vil det også være hensigtsmæssigt og rimeligt over for personen at afvente en endelig stillingtagen til

arbejdsevnen, da erfaringen er, at der med tiden kan ske en udvikling og bedring af tilstanden.

I disse situationer vil det hverken være rimeligt eller hensigtsmæssigt at træffe beslutning om arbejdsevnen og evt. henvise personen til langvarig passiv forsørgelse, men det vil være mest rimeligt over for personen fortsat at arbejde med fokus på en beskæftigelsesrettet indsats, så længe der fortsat kan være udsigt til, at det kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.

Det er ikke ud fra beskrivelsen muligt at vurdere, hvorvidt der er tale om et rimeligt forløb. Jeg henviser i øvrigt til, at kommunens afgørelser kan ankes. Borgeren kan på denne måde få prøvet, om kommunens vurdering af sagen er i overensstemmelse med lovgivningen.

Venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen